

זהר הקדוש

עם ביאור הכתר והפכוד

פרשת ויגש + מעלת הנדקה והשפעת היסוד

על דרך הסוד. רבי אלעזר אומר, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא - כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, קאים ליה על סמכא חד - העמיד אותו על עמוד אחד, דהיינו ספירת יסוד, וצדיק שמייה - שמו. ומבאר מדוע נקרא יסוד 'עמוד העולם', והאי - וזה צדיק שהוא היסוד, איהו קיומא דעלמא - הוא קיומו של העולם, ולכן נקרא 'יסוד' כיון שהוא יסוד העולם וקיומו. ודא - וזה שהיסוד הוא קיום העולם הוא, משום דאיהו דאשקי וזון לכלא - שהיסוד הוא זה שמשקה וזן לכל, נמצא כי היסוד הוא קיום העולם, ולכן נקרא 'עמוד העולם'.

ומבאר איך מתפשט שפע היסוד בכל העולם.

ומביא ראייה שהיסוד הוא מקור השפע לכל העולם. דכתיב - שהרי כתוב (בראשית ב' ט) 'ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים', 'נהר' הוא ספירת היסוד שהוא 'משקה' ומשפיע אל 'הגן' שהוא המלכות.

לאחר שביאר שהיסוד הוא קיום ועמוד העולם, משום שהוא משפיע אל המלכות, ומשם מושפע ההשפעה אל העולם הזה, שואל מפסוק 'ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים', אם מלכות של עולם האצילות נשפעת מן היסוד.

'ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים', ושואל מהו שכתוב 'יפרד', והלוא לאחר שיסוד שהוא ה'נהר' השפיע אל המלכות שהוא ה'גן', שוב אין מקום שי'פרד' השפע לשום מקום, שהרי אין במלכות שום פירוד ח"ו. והואיל שנאמר 'ומשם יפרד', הרי שאין היסוד משפיע מיד למלכות, אלא למקום שנקרא 'גן', 'ומשם יפרד' ההשפעה למקום אחר, שאינו מבואר בפסוק היכן. ואם כן קשה למה היסוד הוא קיום העולם.

משיב, שהמלכות משפעת לארבע חיות שבמרכבה, ומשם לעולם התחתון. אלא ההוא מזונא ומשקיא דההוא נהר - המזון והמשקה ההם של הנהר ההוא, כלומר השפע הבא מן היסוד, נטיל גנתא פלא - את הכל נוטל ה'גן' שהוא המלכות, שזהו כוונת הכתוב 'ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן'. ומה שכתוב 'ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים', היינו ולבתר - ולאחר שקיבלה המלכות את כל שפע היסוד, אתבדר ההוא משקיא - מתפזר המשקה ההוא, כלומר המלכות משפיעה את השפע שקיבלה מן היסוד לארבע סטרין דעלמא - לארבע רוחות העולם, כלומר, לארבע חיות שבמרכבה.

על פי מה שהתבאר בענין השפעת היסוד יבואר הפסוק 'פור נתן לאביונים'. וכמה אינו דמצפאן לאתשקיא ולאנתונא מתמן - וכמה הם המצפים לשתות ולזון משם, כלומר כל בני העולם מצפים להשפעת היסוד, כיון שחיות כל העולם באה משם, ואפילו שהשפע מגיע דרך החיות שבמרכבה. והטעם, שבלא השפעת היסוד אל המלכות, לא יקבלו התחתונים שום שפע, כמה דאת אמר - (תהלים קמה טו)

במאמר זה יבואר מעלת הצדקה בממון ובחכמה ובתשובה. ויבואר גם ענין השפעת היסוד לעולמות התחתונים, איך שהוא בא על ידי המלכות ואיך הוא מתפשט בעולם. ובכך יבאר גם ענין יחוד יסוד ומלכות ויחוד הקב"ה עם כנסת ישראל.

'ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו וגו' (בראשית מה א), פסוק זה יבואר בענין יחוד קודשא בריך הוא עם כנסת ישראל. רבי חייא פתח ואמר להקדים לבאר את הפסוק (תהלים קיב ט), 'פור נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום ככבוד' על דרך הנגלה.

תחילה מבאר רבי חייא את הפסוק על דרך הנגלה, ואחר כך יבואר על דרך הסוד שבכך יבואר הכתוב 'ולא יכול יוסף להתאפק'.

תא חזי - בוא וראה, קודשא בריך הוא ברא עלמא - והשליט עליו את האדם, דיהא מלכא על פלא - שיהא האדם מלך על כל העולם הזה. והאי בר נש - והאדם הזה, מתפרש מניה בעלמא כמה זנין - נפרדים ממנו בעולם הזה כמה מיני אנשים, מנהון צדיקא ומנהון רשיעא - מהם צדיקים ומהם רשעים, מנהון טפשין ומנהון חכימין - מהם טיפשים ומהם חכמים. וכל אלו צריכים להתקיים ולהיות בעולם. וכן יש אנשים עתירין ומספנין - עשירים ועניים.

ומבאר כי הקב"ה ברא כך את בני האדם כדי שישפיעו זה לזה.

וכלהו - והטעם שברא הקב"ה כל אלו סוגי האנשים, הוא בגין למזפי אליו באליו - כדי לזכות אלו את אלו. ומפרש, למזפי צדיקא עם רשיעא - לזכות את הצדיקים על ידי שייטיבו עם הרשעים בכך שיחזירו אותם בתשובה, למזפי חכימין עם טפשין - לזכות חכמים על ידי שייטיבו עם טיפשים ללמדם חכמה, למזפי עתירין עם מספנין - לזכות עשירים על ידי שייטיבו עם עניים ליתן להם מממונם. וזהו פירוש הכתוב 'פור נתן לאביונים', 'פור' - יש כמה סוגי 'נתן לאביונים', כי יש כמה סוגי בעלי חסרונות שצריך להשפיע להם למלאות חסרונם.

ומפרש למה זוכה המשפיע כל אלו. דהא בגין קף - שהרי בזה שהאדם משפיע ממעלותיו למי שאין לו, זכי בר נש לחיי עלמא - זוכה האדם לחיי העולם הבא. ואתקשר באילנא דחיי - ונקשר בעץ החיים. ולא עוד, אלא דהא צדקה דאיהו עבד - שהרי זכות מצות הצדקה שהוא עושה, קאים לעלמין - עומדת לעולמים יותר משאר המצוות, דכתיב 'וצדקתו עומדת לעד'.

לאחר שפירש רבי חייא את הפסוק 'פור נתן לאביונים' על פי הנגלה, מביא את דברי רבי אלעזר שבמאר את הפסוק בדרך פנימי, אשר בזה יבואר הפסוק 'ולא יכול להתאפק'. עתה יבואר הפסוק 'פור נתן לאביונים' צדקתו עומדת לעד קרנו תרום ככבוד

'ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו' (בראשית מה א), רבי חייא פתח ואמר 'פור נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום ככבוד' (תהלים קיב ט).

תא חזי, קודשא בריך הוא ברא עלמא, ואשליט עליה לאדם, דיהא מלכא על פלא. והאי בר נש, מתפרש מניה בעלמא כמה זנין. מנהון צדיקא ומנהון רשיעא. מנהון טפשין ומנהון חכימין. וכלהו אתקנימו בעלמא, עתירין ומספנין. וכלהו בגין למזפי אליו באליו, למזפי צדיקא עם רשיעא, למזפי חכימין עם טפשין, למזפי עתירין עם מספנין.

דהא בגין קף, וכי בר נש לחיי עלמא, ואתקשר באילנא דחיי. ולא עוד, אלא דהא צדקה דאיהו עבד, קאים לעלמין, דכתיב 'וצדקתו עומדת לעד'.

'פור נתן לאביונים'. רבי אלעזר אומר, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, קאים ליה על סמכא חד, וצדיק שמייה, והאי צדיק איהו קיומא דעלמא. ודא איהו דאשקי וזון לכלא.

דכתיב (בראשית ב' ט) 'ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים'. 'ומשם יפרד', מהו 'יפרד'.

אלא תהוא מזונא ומשקיא דההוא נהר, נטיל גנתא פלא, ולבתר, אתבדר תהוא משקיא, לארבע סטרין דעלמא.

וכמה אינו דמצפאן לאתשקיא ולאנתונא מתמן, כמה דאת אמר (תהלים קמה טו)

לארבע סטרין דעלמא - לארבע רוחות העולם, כלומר, לארבע חיות שבמרכבה. על פי מה שהתבאר בענין השפעת היסוד יבואר הפסוק 'פור נתן לאביונים'. וכמה אינו דמצפאן לאתשקיא ולאנתונא מתמן - וכמה הם המצפים לשתות ולזון משם, כלומר כל בני העולם מצפים להשפעת היסוד, כיון שחיות כל העולם באה משם, ואפילו שהשפע מגיע דרך החיות שבמרכבה. והטעם, שבלא השפעת היסוד אל המלכות, לא יקבלו התחתונים שום שפע, כמה דאת אמר - (תהלים קמה טו)

'עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, שִׁמְשַׁמְעוּ, שְׁעֵינֵי הַכֹּל יִשְׁבְּרוּ אֵלֶיךָ שְׁהוּא הַיִּסּוּד. וּבֹזֵה יִבְאֵר הַפְּסוּק 'פֹּזֵר נֶתַן לְאַבְיּוֹנִים, וּבְגִין כֶּן - וּבְגַלּל כֶּן, מִפְּרֵשׁ הַפְּסוּק 'פֹּזֵר נֶתַן לְאַבְיּוֹנִים, וְכוּונָתוֹ לֹמַר שֶׁהִשְׁפַע בָּא לְעוֹלָם עַל יְדֵי הַיִּסּוּד. כִּי 'פֹּזֵר' דָּא - זֶהוּ בְחִינַת צְדִיק שְׁהוּא הַיִּסּוּד שֶׁהִשְׁפַעְתוּ בָּאָה לְעוֹלָם עַל יְדֵי הַפִּיזוּר הַנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַמְּלֻכּוֹת. וְהוּא 'נֶתַן לְאַבְיּוֹנִים' - מִשְׁפִּיעַ לְבִנֵי הָעוֹלָם שֶׁהֵם בְּבִחִינַת אַבְיּוֹנִים הַחֲסֵרִים וְתַאבִּיבִים לְהִשְׁפַעַת הַיִּסּוּד.

וּמִמִּשְׁךְ לְבַאר הַמִּשְׁךְ הַפְּסוּק 'צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד'.

וּמִמִּשְׁךְ הַכְּתוּב לֹמַר, שְׁעַל יְדֵי 'פֹּזֵר נֶתַן לְאַבְיּוֹנִים, כְּלוֹמַר עַל יְדֵי הַשְׁפַעַת הַיִּסּוּד לְבִנֵי הָעוֹלָם, 'צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד'. וּמִפְּרֵשׁ, 'צְדָקְתוֹ' דָּא - זֶהוּ בְחִינַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת. וְעַל יְדֵי הַשְׁפַעַת הַיִּסּוּד הִיא 'עוֹמֶדֶת לְעַד', דְּבִגִּין כֶּן - כִּי בְּגַלּל כֶּן שֶׁהַיִּסּוּד מִשְׁפִּיעַ אֶת שְׁפַעוֹ לְעוֹלָם דְּרַךְ הַמְּלֻכּוֹת, אִיְהִי קְיָיִמָא בְּרָזָא דְשְׁלָם - הִיא עוֹמֶדֶת קְשׁוּרָה עִם הַיִּסּוּד שֶׁהוּא בְּסוּד 'שְׁלוֹם', וְלִכֵּן עוֹמֶדֶת הַמְּלֻכּוֹת בְּקִיּוּמָא שְׁלָם - בְּקִיּוּם שְׁלָם. כְּלוֹמַר, מֵאַחַר וְשִׁפְעַת הַיִּסּוּד עוֹבֵר דְּרַךְ הַמְּלֻכּוֹת, לִכֵּן מִתְקַשֵּׁר הַיִּסּוּד עִם הַמְּלֻכּוֹת, וְעַל יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת הַמְּלֻכּוֹת עִם הַיִּסּוּד, מִקְבַּלַת הַמְּלֻכּוֹת עֵמִידָה וְקִיּוּם מִכַּח הַיִּסּוּד.

וּמִבְּאֵר הַקֶּשֶׁר שֵׁשׁ לְפָסוּק הַבָּא אַחֲרָיו 'רִשְׁעֵי יִרְאָה וְכַעֲס'.

וּמָה שֶׁכְּתוּב בְּהַמִּשְׁךְ הַמְּזוּמָר 'רִשְׁעֵי יִרְאָה וְכַעֲס' (שֵׁם קִיב ט), דָּא - זֶה רֹמֵז עַל מְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה שְׁרוּאָה אֵיךְ הַמְּלֻכּוֹת דְּקֹדֶשׁה מִקְבַּלַת אֶת הַשְׁפַע מִן הַיִּסּוּד, וְכוּעַס עַל כֶּךָ שֶׁאֵינּוּ מִקְבָּל מִן הַשְׁפַע כְּלוֹם.

לְאַחַר שְׁבִיאָר אֶת הַפְּסוּק, חוֹרֵר לְבַאר פְּנִימִיּוֹת עֵינֵי הַהִשְׁפַעָה מִן הַיִּסּוּד לְעוֹלָמוֹת הַנְּפֻרִים שְׁעַל יְדֵי הַמְּלֻכּוֹת.

תָּא חֲזִי - בּוֹא וּרְאָה, מְלֻכּוֹת שְׁמִיָם, שֶׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת שֶׁל עוֹלָם אֲצִילוֹת, אִיְהִי בִּי מִקְדָּשָׁא - הִיא נִקְרָאת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּיּוֹן שֶׁבְּתוֹכָהּ שׁוֹרָה הָאוֹר שֶׁל הַסְּפִירוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת. וְכַשֵּׁם שֶׁהַעֲבוּדָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הִיְתָה לְקִשְׁר הַגִּשְׁמִיּוֹת עִם הָרוּחַנוּת, כִּךָּ הִיא גַּם עֲבוּדַת הַמְּלֻכּוֹת שֶׁהִיא לְקִיּוּמָא כָּל מִסְפְּנֵי בְּגוֹ צְלָא דְשְׁרוּתָא דְשְׁכִינְתָא - לְקִיּוּם אֶת

כָּל הָעֵינִים בְּתוֹךְ הַצֶּלַל שֶׁל קוֹרַת הַשְּׁכִינָה, כְּלוֹמַר, לִיַּחַד אֶת הָעוֹלָמוֹת הַנְּפֻרִים שֶׁהֵם בְּבִחִינַת עֵינִים עִם עוֹלָם הָאֲצִילוֹת שֶׁהוּא עוֹלָם הָאֲחָדוּת.

וְעַכְשֵׁי מִבְּאֵר מֵאֵין מִמִּשְׁךְ הַיִּסּוּד אֶת הַשְׁפַע.

וְצִדִיק דָּא - זֶה שְׁהוּא הַיִּסּוּד, אִיְהוּ אֲקָרִי - הוּא נִקְרָא 'גִּבְאֵי צְדָקָה', כִּיּוֹן שֶׁהוּא מִקְבָּל אֶת שְׁפַע מִן הַסְּפִירוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת כְּדִי לְמִיחַן וּלְמִיזֵן לְכֹלָא - לְחוֹן וּלְזוֹן אֶת כּוֹלָם, וְהִינּוּ כְּדִי לְחַלֵּק וּלְזוֹן אֶת הָעוֹלָמוֹת הַתַּחְתּוֹנִים, כְּשֶׁם שֶׁגִּבְאֵי צְדָקָה מִקְבָּל מִן הָעֵשִׁירִים וּמַחֲלֵק לְעֵנִיָם. וּמִבְּאֵר רְאִיָה לְזוֹה, דְּכֶתִיב בְּעֵינֵי מִידַת הַיִּסּוּד 'פֹּזֵר נֶתַן לְאַבְיּוֹנִים', הִרִי שֶׁהַיִּסּוּד מִפְּזֵר שְׁפַע שֶׁהוּא מִקְבָּל מִן הַסְּפִירוֹת שֶׁלְמַעֲלָה מִמֶּנּוּ, וּמִשְׁפִּיעֵם לְעוֹלָמוֹת הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁהֵם בְּבִחִינַת אַבְיּוֹנִים. וְאֵגַב מוֹסִיף, כִּי בְּגִין כֶּן - בְּגַלּל כֶּן שֶׁהַיִּסּוּד מִקְבָּל אֶת כָּל הַשְׁפַע הַמְּגִיעַ מִן הַסְּפִירוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת, לִכֵּן גִּבְאֵי צְדָקָה

בְּעוֹלָם זֶהוּ שֶׁהֵם מִרְכָּבָה לְמִידַת הַיִּסּוּד, נְטִלֵי אֲגָרָא לְקַבֵּיל פְּלֹהָ דְיִהְיֵי צְדָקָה - נוֹטְלִים שֶׁכֵּר כִּנְגַד כָּל הַנּוֹתָנִים לָהֶם צְדָקָה, כְּשֶׁם שֶׁהַיִּסּוּד מִקְבָּל שְׁפַע מִכָּל הַסְּפִירוֹת יוֹתֵר, שֶׁנִּמְצָא שֶׁהַיִּסּוּד מִקְבָּל יוֹתֵר מִמָּה שֶׁמִּקְבַּלַת כָּל סְפִירָה בְּפִנֵי עֲצָמָה.

עֵתָה בָּא לְפַרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק 'וְלֹא יִכּוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק, עַל פִּי מָה שֶׁהִתְבָּאָר שֶׁהַיִּסּוּד מִשְׁפִּיעַ לְעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי שִׁמְשִׁיעַ קוּדֵם לְמַלְכוּת.

תָּא חֲזִי - בּוֹא וּרְאָה, מָה שֶׁכְּתוּב 'וְלֹא יִכּוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנְּצַבִּים עָלָיו, כְּלוֹמַר שֶׁ'לֹא יִכּוֹל יוֹסֵף' שֶׁהוּא מִידַת הַיִּסּוּד, 'לְהִתְאַפֵּק' מִלְּהַשְׁפִּיעַ לְאַלְפֵי אֵינּוֹן כָּל דְּקִיּוּמֵי לְאַתְּוֵנָא וּלְאַתְשְׁקִיָּא מְנִיָּה - לְאוֹתָם 'כָּל הַנִּיצְבִּים' לְזוֹן וּלְשִׁתּוֹת מִמֶּנּוּ, דְּהִינּוּ הָעוֹלָמוֹת הַתַּחְתּוֹנִים.

וּמִבְּאֵר גַּם הַמִּשְׁךְ הַפְּסוּק 'וְלֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ' בְּעֵינֵי יַחּוּד יִסּוּד וּמְלֻכּוֹת.

וּמִמִּשְׁךְ הַכְּתוּב, 'וְיִקְרָא הוֹצִיאֵנוּ כָּל אִישׁ מִעַלְיָ וְלֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ בְּהַתּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אַחִיו' (בְּרַאשִׁית מֵהָ א), וּמִפְּרֵשׁ, 'אֲתוּ' דָּא - זֶהוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּהִינּוּ הַמְּלֻכּוֹת, וְהִינּוּ כִּי בְּעַת יַחּוּד הַיִּסּוּד עִם הַמְּלֻכּוֹת אֵין שׁוּם אֶחָד מִבְּנֵי הָעוֹלָמוֹת לְמַטָּה שְׁעוֹמֵד שָׁם, לְמִרוֹת שֶׁתְּכַלִּית הַיַּחּוּד וְהַהִשְׁפַעָה הוּא כְּדִי לְהוֹשִׁיעַ לְעוֹלָמוֹת הַתַּחְתּוֹנִים. וְזוֹהוּ כּוּוֹנַת הַכְּתוּב, 'לֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ' שֶׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת 'בְּהַתּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אַחִיו' בְּעַת יַחּוּד הַיִּסּוּד עִם הַמְּלֻכּוֹת. וּמִפְּרֵשׁ אֵיךְ מְרוּמְזוֹת הַמְּלֻכּוֹת בְּתִיבַת 'אֲחִיו', כִּי 'אַחִיו' אֵלֶינוּ שְׂאָר רְתִיבֵי חֵיילִין - אֵלוֹ שְׂאָר מְרַכְּבוֹת וְחֵיילוֹת שֶׁהֵם חֶלֶק מִידַת הַמְּלֻכּוֹת. וּמִבְּאֵר כִּי לְגַבֵּי הַיַּחּוּד נִקְרָא הַמְּלֻכּוֹת עַל שְׁמֵם כִּיּוֹן שֶׁהַיַּחּוּד בָּא עַל יְדֵם, דְּכֶתִיב בְּהוּ - שֶׁכְּתוּב בְּהֵם (תְּהִלִּים קֶכֶב ח), 'לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה גָּא שְׁלוֹם בְּךָ', כְּלוֹמַר לְמַעַן אוֹתָם אֲחִים וְרַעִים שֶׁהֵם הַמְּרַכְּבוֹת וְהַחֵיילִים שֶׁל הַמְּלֻכּוֹת, מִתִּיַחַד הַיִּסּוּד עִם הַמְּלֻכּוֹת, שֶׁזֶהוּ 'אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ'.

וּמִבְּאֵר עוֹד בִּיאֹר בְּפָסוּק 'וְלֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ' בְּעֵינֵי יַחּוּד הַקֶּבֶ"ה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר בְּפָסוּק 'וְלֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ' פִּירוּשׁוֹ, לֹא עֵמַד אִישׁ הַחִיצוֹנִי שֶׁהֵם אוֹמוֹת הָעוֹלָם, בְּזַמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְאַזְדוּוּגָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. 'בְּהַתּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אַחִיו, בְּזַמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה מִתְחַבֵּר בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, בְּגִין דְּאֵינּוּן נְטִלֵי בְּלַחוּדֵיהוּ, וְלֹא חֲבוּרָא דְשְׂאָר עֵמִין בְּתַרְיָהוּ.

וּמִבְּאֵר עוֹד בִּיאֹר בְּפָסוּק 'וְלֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ' בְּעֵינֵי יַחּוּד הַקֶּבֶ"ה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחַר בְּפָסוּק 'וְלֹא עֵמַד אִישׁ אֲתוּ' פִּירוּשׁוֹ, לֹא עֵמַד אִישׁ הַחִיצוֹנִי שֶׁהֵם אוֹמוֹת הָעוֹלָם, בְּזַמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְאַזְדוּוּגָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל - בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בָּא לְהַזְדוּוּג עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַמְּלֻכּוֹת הַנִּקְרָאת 'אֲתוּ'. וּמִבְּאֵר כִּי יַחּוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ הוּא 'בְּהַתּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אַחִיו', דְּהִינּוּ בְּזַמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה מִתְחַבֵּר בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל - בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיָּה מִתְחַבֵּר עִם יִשְׂרָאֵל. כְּלוֹמַר, יַחּוּד קוּב"ה וּשְׁכִינְתָּהּ נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַמְּעוֹרְרוֹת אֶת הַיַּחּוּד עַל יְדֵי שְׁמִיחִידִים אֶת הַכֹּל לְמַטָּה. וּמִבְּאֵר אֶת הַטַּעַם מְדוּעַ אֵין מְקוּם לְאוֹמוֹת הָעוֹלָם בְּעַת הַיַּחּוּד, בְּגִין דְּאֵינּוּן נְטִלֵי בְּלַחוּדֵיהוּ - מִשׁוּם שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נוֹטְלִים אֶת הַשְׁפַע הַבָּא בְּעַת הַיַּחּוּד לְבִדְם, וְלֹא חֲבוּרָא דְשְׂאָר עֵמִין בְּתַרְיָהוּ - וְלִכֵּן אֵין חִיבוּר לְשָׂאֵר הָאוֹמוֹת עִמָּהֶם, כִּי הֵם אֵינֵם מִקְבָּלִים מִן הַשְׁפַע הַבָּא עַת הַיַּחּוּד.

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" >

ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

